

Mette L'Orange: Saturated Space – Colour schemes for the elderly in Nursery Homes

Kan en byggnad göra oss glada eller ledsna? Om den kan göra det – kan den också påskynda vårt tillfrisknande? Och om den kan det – varför ska människor i servicehem och på sjukhus, som redan tyngs av sin sjukdom, vistas i dystra och stimulansfattiga nivåer?

Mette L'Orange är professor vid Kunsthøgskolen i Oslo [<http://www.khio.no/om-kunsthogskolen-i-oslo/ansatte/mette-lorange>]. Hon vill diskutera färgens betydelse i offentliga miljöer, framförallt i de miljöer som omger människor när de är svaga, som äldre personer med demens eller med andra hälsoproblem.

I min forskning-studerar jag hur arkitekter kan dra nytta av konstnärers sätt att använda färg, menar Mette L'Orange. De industriella färger som används i byggbranschen ger platta och livlösa ytor jämfört med färger som blandas för hand på traditionellt sätt, med pigment och bindemedel. Mer färgrika offentliga miljöer skulle ge oss en mänskligare och mer sensuell omgivning, hoppas L'Orange.

L'Orange utgår från den franske arkitekten Le Corbusier, som utarbetade ett färgschema av naturliga pigment – ”The colour keyboard” (1931). Hon har använt dessa färger i två pilotprojekt i serviceboenden för att undersöka vilken effekt pigmentbaserade färger har på människor i offentliga miljöer.

Hon har också använt sig av Helle Wijks forskning. Wijk är docent i omvårdnad vid Göteborgs Universitet. [<https://www.gu.se/omuniversitetet/personal/?userId=xwijke>] Wijk menar att färg, använd på rätt sätt, kan förbättra människors rumsliga orienteringsförmåga och deras gemenskapskänsla, deras hälsa, dygnsrytm, sömn och allmänna välmående. Färgrika miljöer kan motverka passivitet och förvirring.

L'Orange genomförde sitt första pilotprojekt på Gullstøltunet, ett servicehem i Bergen med 90 boende. Hemmet är modernt, byggt 1992, men L'Orange hade flera invändningar mot färgsättningen. Kontrasten mellan de blekgula väggarna och dörrarnas bleka färger var för liten, vilket gjorde dörrarna svåra att urskilja för de gamla. Belysningen var dåligt anpassad och fick linoleumgolvet att blänka på ett störande sätt. Tillsammans med personal och designstudenter utarbetade hon ett nytt färgschema för att göra lokalerna tydligare för de boende.

Samma sak gjorde hon på Røde Kors Sykehjem, vars lokaler från 1960-talet var fattiga på visuell stimulans. Vårdhemmet fick nya golv, nya tapeter och ett tydligare skyltsystem, något som mottogs mycket positivt av personalen.